

конкурентоспроможності господарюючих суб'єктів, що формують кластер. Кластерна політика має забезпечувати реальну основу переговорів між підприємствами, державним сектором (особливо на місцевому та регіональному рівнях керівництва) і недержавними установами [7, с. 127]. Подібний діалог має привести до поліпшення якості загальнонаціональної, регіональної політики та державної діяльності.

Таким чином, кластеризація є ефективним інструментом забезпечення соціально-економічного розвитку, оскільки надає ряд переваг як підприємствам, так і регіонам, які полягають в наступному: підвищення конкурентоспроможності і інвестиційної привабливості регіону; збільшення доходів бюджету за рахунок зростання податкових надходжень; підвищення частки зайнятого населення і, відповідно, скорочення виплат по безробіттю; підвищення конкурентоспроможності підприємств і продукції їхнього виробництва; підвищення професіоналізму персоналу; створення інфраструктури для досліджень і наукових розробок; обмін технологіями; підвищення можливостей виходу на міжнародні ринки тощо. При цьому основою реалізації кластерного підходу в регіоні має стати «баланс інтересів», тобто синхронізація інтересів підприємств різних форм власності та органів державної влади і управління, які беруть участь у кластеризації. Це дасть змогу вирішити конфлікт їхніх інтересів і підвищити рівень соціально-економічного розвитку підприємств і регіонів.

1. Портер, Майкл, Є. *Конкуренція: Пер. с англ.* – М.: Издательский дом «Вільямс», 2002. – 496 с. 2. Barkley, David L., Henry, Mark S. *Advantages and disadvantages of targeting industry clusters: REDRL research report, 2001.* 3. С. Соколенко. *Проблеми і перспективи посилення конкурентоспроможності економіки України на основі кластерів // Економіст.* – 2008. – №10. – С. 31 – 35. – С. 32 – 33. 4. Федоренко В.Г., Гойко А.Ф., Джабейло В.Б. *Кластери – системний інструмент підвищення конкурентоспроможності економіки // Економіка та держава.* – 2007. – №9. – С. 6 –9. 5. Войнаренко М. *Концепція кластерів – шлях до відродження виробництва на регіональному рівні // Економіст.* – 2000. – №1. – С. 29 –33. 6. Косач І.А. *Функціонування кластерів в умовах сучасних економічних відносин // Формування ринкових відносин в Україні.* – 2010. – №1 (104) – С. 125 – 128. 7. Недобега О.О. *Забезпечення соціально-економічного розвитку підприємств на основі кластерного підходу // Університетські наукові записки. Часопис Хмельницького університету управління та права.* – 2010. – №1(33). – С. 259 – 263

О.Е. Оксанич

Політехніка Светокшиська в Кельцах

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ РЕГІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ІННОВАЦІЙ

© Оксанич О.Е., 2011

Підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки неможливе без якісної перебудови всіх її галузей на основі інновацій. Ситуація, яка сьогодні склалась у сфері інновацій, потребує радикальних змін. Серед багатьох проблем, пов'язаних з підвищенням інноваційності вітчизняних підприємств, слід відзначити формальний характер управління інноваціями з боку держави. Інновації потребують значних витрат, в тому числі і з державного бюджету. Основою інновацій є наукові і науково-дослідні роботи. В той же час фінансування науки в Україні вкрай недостатнє. Світовий досвід свідчить про значну роль малого і середнього бізнесу як проміжної ланки між фундаментальною наукою і комерційним використанням нових знань. В той же час в

Україні, з одного боку, малі підприємства при наукових організаціях часто виконують нестільки науково-дослідну, скільки комерційну діяльність, далеку від інновацій, з другого боку, діяльність малого бізнесу, який дійсно міг взяти на себе частину функцій інноваційної інфраструктури, обмежується надмірним адмініструванням з боку держави.

Вирішення проблеми підвищення інноваційності вітчизняних підприємств в певній мірі можливе шляхом створення регіональних систем інновацій, яка б поєднувала зусилля органів влади, підприємств і організацій, які займаються науково-дослідною діяльністю і є «генераторами» інновацій або здійснюють їх трансфер, підприємств і організацій, які є споживачами інноваційних продуктів, громадських організацій і представників громадськості.

Створення такого типу регіональних систем інновацій повинне базуватись на наступних принципах:

1. Поєднання ринкового саморегулювання і державної підтримки інноваційних процесів.
2. Узгодження економічних інтересів – державних, регіональних, корпоративних, суспільних і індивідуальних.
3. Оптимальне використання інноваційного потенціалу регіону.
4. Колегіальність прийняття рішень у сфері управління інноваційними процесами і прозорість інформації.
5. Співпраця на міжрегіональному і міжнародному рівнях.

Серед основних завдань такої системи слід визначити не лише вирішення поточних проблем, пов'язаних з інноваціями, але й формування проінноваційної свідомості майбутніх поколінь.

Я.І. Олійник, Ю.В. Огерчук

Національний університет “Львівська політехніка”

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ У СФЕРІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ В ЗАХІДНОМУ РЕГІОНІ УКРАЇНИ

© Олійник Я.І., Огерчук Ю.В., 2011

Обладнання електроенергетичних компаній Західного регіону України є дуже зношеним. Так, станом на 31.12.2010 р. рівень зносу основних фондів (ОФ) ВАТ «Західенерго», що займається виробництвом електричної енергії у Західному регіоні України, становив більше 90% [1]. Знос ОФ ВАТ „Львівобленерго” – підприємства, що займається постачанням електричної енергії споживачам Львівської області, станом на 01.01.2009р. становив 78,85% [2]. Оскільки обсяги необхідних інвестицій в оновлення ОФ підприємств електроенергетичної галузі Західного регіону є досить великі, власних фінансових ресурсів інвестора може бути недостатньо.

Тому, з метою удосконалення системи фінансування реалізації інноваційних проектів у сфері електроенергетики Західного регіону, які спрямовані на підвищення конкурентоспроможності електроенергетичних підприємств шляхом оновлення їх ОФ, підвищення коефіцієнту використання палива на теплових електростанціях, впровадження нових прогресивних технологій виробництва електроенергії тощо нами пропонується створення нового елемента інноваційної інфраструктури, а саме – Інвестиційного позабюджетного фонду розвитку електроенергетики Західного регіону (ІПФРЕЗР), джерелом формування коштів якого буде діючий на даному етапі збір у вигляді цільової надбавки до тарифу на електричну та теплову енергію (далі Збір). Кошти з цього фонду мають надаватися на безповоротній основі підприємствам сфери електроенергетики Західного регіону усіх типів власності (а саме – електроенергетичним підприємствам, що функціонують в межах Західної електроенергетичної системи, яка охоплює Волинську, Закарпатську, Івано-